

पाण्डु लोमशा स्त्री पाण्डूनि लोमानोवाङ्गानि सन्ति यस्याः

श । १। पापपण्याम् । २। श्वेतलोमवति त्रि० रत्नभा० । पा-

ण्डु लोमाऽप्यत्र जटा० । [रोगे यदुडु० १८२ ख० ।

पाण्डु शर्करा स्त्री पाण्डुवर्णा शर्करा । सितानामकप्रमेह-

पाण्डु शर्मिला स्त्री द्रौपद्यां त्रिका० ।

पाण्डु सोपाक पु० संकीर्णजातिभेदे “पाण्डावात्पाण्डु सो-
पाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् । आहिण्डुको निषादेन वै-
देह्यामेव जायते” मनुः । त्वक्सारः वेणुः ।

पाण्डुर पु० पाण्डुः देशोऽभिजनोऽस्य तस्य राजा वा ह्यन् ।

१। तद्देशवासिनि २। पाण्डु देशन्ते च । स च देशः इ० स०

१३ ख० मध्यमे भागे उक्तः । दक्षिणदिक्स्थः । “दिशि

मन्दायते तेजः दक्षिणस्यां रमेरपि । तस्यामेव रघोः

पाण्डुराः पताणं न विभेद्वरे” रघुः ।

पाण्डुरवाट पु० पाण्डु देशस्य उक्तानामाकरभेदे इ० स० ८।

ख० । उक्तानन्दे इत्यम् ।

पात पु० पातयति पृथुत्तरा दक्षिणा वा पाति-अच् ।

रविभिन्नपङ्क्त्यां दक्षिणोत्तराकर्षके षडश्रुक्मे काल-

भूतिरूपे सू० वि० उक्ते भक्कस्थिते १। जीवभेदे तदधिष्ठा-

त्यदेवे २। राहो च । पातस्य तथात्वमुच्यते सू० वि०

वाक्ये दर्शितम् । तस्य पङ्क्त्यां दक्षिणोत्तराकर्षकत्वं

च तत्त्वोक्तं यथा “दक्षिणोत्तरतोऽप्येवं पातो राहुः

खरहृषा । विक्षिपत्येव विक्षेपं चन्द्रादीनामपक्रमात्”

सू० वि० “चन्द्रादीनां विरविप्रहाणामपक्रमात् क्रान्ति-

इत्तल्लक्षणादपहभोगस्यानाहविणोत्तरतो दक्षिणस्यास-

त्तरस्यां वा दिशि । अपिगच्छः पूर्वपरार्थां सप्तश्रवा-

र्थकः । एष गणितगतः पातः पातराश्यादिभोग-

स्यानम् । अत्राप्यपिगच्छ उच्येन सप्तश्रवार्थकोऽन्वेति ।

यथोच्येन पूर्वपरयोः फलान्तरं भवति तथेत्यर्थः ।

विक्षेपं विक्षेपणं खरहृषात्वेनेन विक्षिपति करोति ।

विशिष्टवाचकानां पदानां विशेषणवाचकपदसम्बधाने

विशेषणमार्थत्वात् चन्द्रादीन् विक्षिपतीति तात्

व्यार्थः । ननुच्येन स्थापितजीवद्वारा पङ्क्त्याकर्षणं

क्रियते तथा पातेनाचेतनत्वादेगाभावेन पङ्क्त्यविक्षेपणं

कर्तव्यमवमित्यत्र आह राहुर्निति । पातस्यानाधि-

गामी देवता राहुर्जीविविशेषचन्द्रपातस्य देवविशेषो

राहुः । रहति त्वजति पृथ्वीमिति राहुर्निति व्यु-

त्पत्तेः । अथैतद्विशदयति” रङ्ग० “उत्तराभिमुखं पातो

विक्षिपत्यधराङ्गः । पङ्क्त्यं प्राग्भगणार्धस्यो यास्याया-

मपकर्षति” सू० वि० “अपराङ्गो ग्रहस्यानात् पश्चिम-

विभागस्थितभगणाङ्गात्करागिष्टस्थितो राहुर्ग्रहविष्यं

खराश्यादिभोगस्यानीयदेशादुत्तरदिग्भिमुखं विक्षि-

पति विक्षेपान्तरेण त्यजति । प्राग्भगणार्धस्यः पृथ-

स्यानात् पूर्वविभागस्थितरागिष्टस्थितो दक्षिणस्यां

दिशः प्रकर्षति विक्षिपति । अथ बुधशुक्रयोर्विशेष-

माह” रङ्ग० “बुधभार्गवयोः शीघ्रात् तद्वत् पातो यदा

स्थितः । तच्छीघ्राकर्षणात् तो त विक्षिप्येते यथोक्त-

वत्” सू० वि० “बुधशुक्रयोः शीघ्रोच्चात्क्रान्त्यभिप्रायेणै-

कवचनम् । तद्वत् परार्द्धपूर्वाङ्गभगणाङ्गमध्ये यदा

तत्काले स्थितस्तुकारात् यत्काले पाताभ्यादित्यर्थः ।

तो बुधशुक्रौ यथोक्तवत् पूर्वाङ्गपरार्द्धक्रमेण दक्षि-

णोत्तरयोर्विक्षिप्येते विक्षेपान् त्यज्येते । तथा

हि शीघ्रोच्चादुत्तराङ्गयोर्द्वारं राश्यात्मकं तद्वत्

पातस्योत्तराङ्गं युक्तः पूर्वाङ्गीपात इत्यर्थः । यथा

बुधशुक्रयोरपरपूर्वाङ्गक्रमेण स्थितोऽवस्थितस्तुकारात्

तथेत्यर्थः । तच्छीघ्राकर्षणात् तादृशपाताभ्यां शीघ्रं

वेगेनाकर्षणं तस्मात् पातस्यानाधिष्ठातृदेवताभ्यां खरहृषा-

स्थितपङ्क्त्यविक्षेपणानुक्रान्त्यतिवेगाकर्षणरचनादित्यर्थः ।

तो बुधशुक्रावुत्तरदिग्दक्षिणक्रमेण विक्षिप्येते । अत्र

पातगच्छेन चक्रयोधितपातो बोध्यः । अन्यथा पङ्क्त्योऽन

शीघ्रोच्चादुत्तराङ्गयोर्नोपपत्तिरित्येन शीघ्रोच्चापङ्क्त्य-

वत्तत्वेन्द्रयोनोक्तपङ्क्त्युपपत्तेः । तथा च सर्वपङ्क्त्याधा-

रणं विक्षेपकथनं पातभेददर्शनाय बुधशुक्रयोः पुनरु-

क्तम् । न ह्यन्यथान् पङ्क्त्यविक्षेपणं प्रतीयते येन

प्रागुक्तसर्वविशेषोपायकृतं यद्वनीयम् । पातभेदोक्तिका-

रणं च “ये चात्र पातभगणाः कथिता ग्रन्थयोः ते

शीघ्रोच्चादुत्तराङ्गयोर्द्वारं यतः स्युः । सत्त्वाः सुधार्पण-

दिताश्चक्रेन्द्रयुक्तो पातो तयोः पठितचक्रभवौ विधेयौ”

इति भास्कराचार्योक्तमिति दिक्” रङ्ग० ।

अत्रेदं बोध्यं त्वेः सतएव दक्षिणोत्तरयोर्गमनवस्थत्वात्

नास्य पातेन विक्षेपणमेवेति विरविप्रहाणानित्युक्तम् ।

तत्र युगे चन्द्रपातभगणाः “चन्द्रोऽस्याग्निश्रुत्याश्चिपुष-

पार्थवा युगे । वामं पातस्य दक्षिण्यमाश्रित्यिष्टदक्षकाः”

सू० वि० “चन्द्रमन्दोऽस्य पूर्वगतेरदृशरूपस्य भगणा

महायुगे रामनखाष्टाद्वेदमिताः । पातस्य चन्द्रमन्दस्य

वक्षिहृतत्वाच्चन्द्रपातस्यादृशरूपस्य वामं पश्चिमगत्या

हादशराशिभागालकपरिवर्त्तरूपभगणा महायुगे वध-